

Buda Ferenc:
Rigmusok a századra, századvégre

**Egemen műfények másznak,
műmicsodák planétáznak.
Lövöldöznek. Rakétáznak.
Vadludak harmonikáznak.**

**Ősök, ükök, tűnt elődök
titkain most eltűnődök.
Mélán nyomukba szegődök.
Egyszer magam is ledőlök.**

*

**Földünk kérge egyet pattan –
két kontinens összecsattan,
s ki tegnap még ült a padban,
ma már gyilkol lankadatlan.
Majd: ürül a lövészárók.
Hurkot vetnek a határok.
Mindenfelől jönnek rátok,
mohóbbak, mint a tatárok.**

**Ha gyalázat, hát gyalázat –
van rá annyi magyarázat!
Ez a század ilyen század –
mint egy birsalmát, lerázat.**

*

**Egyik felől: vér a sebben.
Másik felől: kéz a zsebben,
hadar egyre sebesebben
s hazudik, szeme sem rebben,
nem ismeri, mi a szégyen,
nincs benne csöppnyi szemérem,
köpi csak a szót ledéren –
nagykutya lesz, még megérem.**

*

**Úrral szegény nem komázhat,
Ha esik, hát bőrig ázhat:
alanyi joga, hogy fázhat.
Ki védtelen, nem pofázhat.**

**Ha gyalázat, hát gyalázat –
mindre akad magyarázat.
Ez a század ilyen század –
mint egy szem diót, lerázat.**

*

Festett maszkok, mosoly-mázak.

Letapossák, aki lázad.

Szétdúlják a szülőházad?

Vájd ki szemed, varrd be szájad,

s ím: a csörtetők hadában,

idolok vak udvarában,

zengő-bongó utcabálban

ázunk tapsviharkabátban.

*

Bitang szőlő. Benne rókák.

Tar fejeken prém-parókák.

Zengzetes ódai strófák

mögött sorban – a bitófák.

Ilyen század hát e század:

ördögökkel paroláztat,

könnyben úsztat, vérben áztat –

a tied is rajta szárad.

*

Venyigeláng: forradalom –

rátalpal egy Birodalom.

Félkoporsó fekvőpadom.

Mindenható a Hatalom:

belesandít életedbe,

belerondít ételedbe,

belelapoz leveledbe,

belekukkant a beledbe.

Ha gyalázat, hát gyalázat –

mindenre van magyarázat.

Ez a század ilyen század –

akár egy makkot, leráznak.

Rögvest megérjük a százat.

Fel ne szökjön – mérd a lázad,

ám mint az eb, ha vadászhat,

nyulak nyomán nyargalászhat,

loholj, csaholj, el ne hallgass!

– Szabadhídvég, nem Tilalmas! -

S ha az etikád rugalmas,

dolgod lesz majd diadalmas.

*

**Lám csak, lám: való a látszat –
friss hősöket nemz a század.
Félre innét, bölcs alázat –
aki mar, csak az kaszálhat.**

**Szólj, philosoph, tudsz-e jobbat?
S míg a Föld magmáig rothad,
szörfdeszkáin ím a jognak
újjgazdagék plébojognak.**

*

**Malmot nem hajt a kanális,
az IC nem vicinális.
Kvarcórám még ha megáll is,
cifferblattja digitális.
Ibrány, Kunhegyes vagy Párizs –
interneten ott vagy máris.
Minden transznacionális,
sőt: globális – legalább is.**

*

**Mér' vagy mán úgy megkukulva?
Csóró igríc, csapja a húrba!
Tökmindegy, hogy mollba', dúrba' –
az a menő, aki kurva!**

**S ha gyalázat? Hát gyalázat!
Mire nincs itt magyarázat?
Ez a század ilyen század –
mint egy nyúlbugyót, lerázhat.**

*

**Jól sejtem? Jövő a mában
rejtőzik, mint füst a fában,
vagy: fenyőszál a csírában –
remény az idő falában.**

**Szülteket kiket garmadában,
hátha nem éltek hiában.
Magot a szérű porában –
hagyj utódot a világban.**

